

В 1889 році церковнопарафіяльна школа вже існувала. Завідував школою священик Ананій Лотоцький. Школа потребувала ще одного вчителя. На його утримання виділялося 170 рублів, а саме, сто рублів від єпархіального училища та сімдесят рублів від громади. Будинок для вчителя добрий. Отоплювався будинок коштом громади, сторожа винаймала тоже громада. Від вчителя вимагалось знання церковного співу, здатність його викладати та створення церковного хору.

В 20-х роках ХХ століття за кошти церкви села була побудована церковнопарафіяльна школа. В школі навчання проводилося польською мовою, хоча були уроки української або як її називали малоруської. За книги потрібно було платити 15 злотих, тому не всі діти мали змогу ходити до школи. В школі навчалися діти чеських поселенців. Серед них Антоніна Коубеук. Її сім'я була заможною, жила в достатку. До школи Антоніна брала з білого борошна пироги, якими інколи пригощала однокласників. Ці пироги чехи називали пухтами. На той час вчителькою працювала Лютковицька. В 30-х роках вчителями в школі працювали: чех Олександр Вашович Нагел, поляк Зигмунд Пінковський та Зінаїда Степанівна Лебідка. Вчителем в 1937 році працював Олександр Григорович Заяц, яких здобув освіту в місті Львів. Після приєднання Західної України, навчання проводилося українською мовою з введенням російської мови. Для призовників була відкрита вечірня школа, до якої зобов'язували ходити всіх юнаків призовного віку.

Перед війною школа стала семирічною, навчання проводилося у дві зміни. Директором школи в цей час працювала Віра Павлівна Брянська. Під час війни в приміщенні школи був розміщений німецький підрозділ. Частина дітей навчалася в будинку чеха Франца Коубека, де під класи було зайнято дві кімнати. директором школи в роки війни був микола йосипович Щербак.

Після війни сільські діти почали масово відвідувати школу. шкільні класи стали затісними для навчання. В кінці 40-х років розпочали будівництво нової школи. Її будували із розібраних єврейських клунь. Всі учні перейшли навчатися в нову семирічну школу, яка гостинно відчинила двері в 1952 році. Навчання проводилося у дві зміни. Директором школи був Петро Олексійович Малнацький. Його змінила в 1954 році Ганна Павлівна Правдюк. В 1962 році директором школи призначено Миколу Федоровича Каленського. Під час його директорування, в 1964 році, за кошти колгоспу розпочалося будівництво нової школи. В 1965 році в ній розпочали учні старших класів, а молодші класи навчалися в старій школі. Її реорганізували із семирічної у восьмирічну. У зв'язку із зменшенням кількості учнів у

школі, в 1972 році учнів молодших класів перевели у нову школу. З 1985 року педагогічний колектив школи очолював Ігор Васильович Шевчук. У 1988 році школа стала неповною середньою. Ігора Васильовича Шевчука в 1990 році змінив Леонід Олександрович Лавренюк. З 1995 року школа стала загальноосвітньою I-II ступенів. В 1997 році директором школи призначено знову Ігоря Васильовича Шевчука. В 2014 році директором школи призначено Марія Василівна Кірієнко.

При школі діяв сільський осередок «Просвіти». Активною учасницею якого була учениця Любов Ковальчук (Гуляй). Вчителька Лютковицька розучувала з членами «Просвіти» вірші, театральні вистави. З виставами їздили виступати по сусідніх селах

Сільська школа.

Вчитель Микола Тимошук з дружиною. 40-і роки ХХ ст..

